

КРАСУНІ ТЕРНОПІЛЛЯ

Марія ЛАХМАН

У Тернопільському драматичному театрі відбувся конкурс краси, кмітливості і таланту «СтудМіс Тернопільщини 2018». За звання кращої серед кращих та право представляти Тернопільську область на загальноукраїнському рівні змагалось 14 дівчат.

Тематикою цьогоорічного конкурсу були Олімпійські ігри. «Ми зробили акцент на пропаганді здорового способу життя, спорту, міжнародній співпраці і на місці України на міжнародній арені», — акцентував координатор конкурсу Сергій Губарев. Тому й запросили оцінювати красу дівчат олімпійську Чемпіонку Яну Кличкову.

Цьогоріч конкурс змінив назву на «СтудМіс Тернопільщини», оскільки у ньому брали участь дівчата не лише із Тернополя, а й з усієї області. До слова, темою попереднього конкурсу «СтудМіс Тернополя -2017» була церемонія вручення «Оскара», тож обласний етап і зібрав усіх для вручення омріяної нагороди.

Скажу відверто, мені це подобається, і я пишаюся тим, що мала можливість представляти Кременецьку гуманітарно-педагогічну академію ім. Тараса Шевченка на цьому конкурсі.

Підготовка до конкурсу була надзвичайно насиченаю, емоційно я готувалася не менше. Кожен день був розписаний по хвилинах: майстер-класи, екскурсії, репетиції. А ще організатори відзняли дуже багато відеоматеріалу про підготовку до заходу: майстер-класи з надання першої медичної допомоги та відомої косметичної марки «Лямбре», поїздки на байках, рекламу автомобілів, участь у презентації і, звичайно, безпосередні сюжети про кожну з дівчат. Обов'язковим було представлення відеосюжету про талант кожної учасниці (я демонструвала малюнок по тілу хною). Усі командою працювали весь підготовчий період, організатори гарно про нас піклувалися і всіляко допомагали, адже емоції кожної мали бути відповідними.

Кажуть, що на подібних конкурсах «дружби» не буває, а лише конкуренція. Хочеться відмітити, що між усіма дівчатами склалися доволі дружні стосунки. Навіть якщо десь всередині було не так, то наяву всі підтримували одне одного. Скажу більше, дружні стосунки зберігаються і до сьогоднішнього дня, ми спілкуємось у спільній соцгрупі, де є й організатори. Хочу зауважити: якщо ти дружній по житті, несеш позитив, доброту та щиро спілкуєшся із людьми, — це тільки плюс.

Про саму обстановку на конкурсі можна говорити багато, бо побувати в усьому творчому процесі — це відчуття, ніби ти в іншому світі, де все нове, дуже багато знайомств, і, крім цього, постійно треба виглядати на всі 100 відсотків. А ще головним фактором є підтримка себе в формі, тож організатори подбали про безкоштовний абонемент в аквапарк, солярій, фітнес-клуб. Це все так загартовує! І взагалі увесь конкурс для

мене є надзвичайно позитивним досвідом.

Сам захід розпочався містичною феєрією: першим конкурсом і домашнім завданням було створення образу грецьких богинь. Тож учасниці з'явилися на сцені ефектно та вразили членів журі та публіку своїми образами. Потому дефілювали у неймовірних вишиваних сукнях, демонстрували верхній одяг із шкіри та хутра, змагалися в інтелектуальному конкурсі. Сміливим у цьому конкурсі було дефіле в купальниках. Останнім був вихід у вечірніх сукнях, після якого журі оголосило переможницю. У перервах публіку розважали танцювальні колективи, переможці Тернопільської Ліги сміху ФОКС ПП з Кам'янця-Подільського та співак Павло Тютюнник. Ну і які Олімпійські ігри без талісмана? Цьогорічним талісманом став песик Бруно.

Після конкурсу мене часто запитують, чи важко було поряд із багатьма красунями, який титул маю? Я щаслива, що здобула перемогу в номінації «Міс Подільночка». Разом зі мною у конкурсі брала участь студентка нашого педагогічного коледжу Оксана Хворостецька, котра виборола нагороду тернопільського журналу «Just One». Дуже приємно, що на заході лунали оплески, щирі вітання та ще й обдарували гарними подарунками, цінними сертифікатами від торгівельної мережі та інших спонсорів.

Саме любов до життя надихає на творчість, нові мрії та здобутки. Конкурс краси «Студ Міс Тернопільщини -2018» — надзвичайно вагомий захід, адже він несе красу і любов до людей.

Наші фінансові проблеми взяли на себе ГО «Молодь Кременеччини», Кременецька гуманітарно-педагогічна академія ім. Тараса Шевченка та профком студентів академії.

ТУРИСТИЧНИЙ СЕЗОН ВІДКРИТО!

Ольга ДУТЧАК

Студенти 11-ПО групи зі своїм куратором Наталею Володимирівною Приймас побували в Тернополі та Збаражі, де відбувалися основні заходи з нагоди відкриття туристичного сезону Тернопілля. У туристичну подорож вони запросили із собою голову громадської організації «Молодь Кременеччини» Сергія Колісецького, який залюбки погодився здійснювати фотосупровід мандрівки.

Першим нас вітав Тернопільський краєзнавчий музей, експозиція якого становить 170 тисяч матеріальних пам'яток: унікальні стародруки, старовинна зброя, національний одяг, рідкісні фотографії та документи, предмети побуту, філателістична та нумізматична колекції, антикварні речі. Окремий поверх займає колекція природничих матеріалів. До найцікавіших із них належать унікальна колекція комах, чучела рідкісних тварин та птахів. Експозиції відділу природи побудовані здебільшого за допомогою діорам, що відтворюють основні ландшафти та природні особливості краю. Третій поверх присвячений відділам стародавньої історії, середніх віків, нового часу. Особливу увагу привертають реконструкція житла трипільської культури, напівземлянка періоду ранніх слов'ян, макет Тернопільського замку XVI ст., діорама Зборівської битви. Гордістю музею є колекції декоративно-ужиткового мистецтва — художня кераміка, тканини, народний одяг і вишивка, художня обробка шкіри і дерева. На четвертому поверсі розташований відділ нової та новітньої історії, де висвітлюються події Першої та Другої світових воєн.

Наступним місцем обрали гідропарк «Топільче», що розмістився уздовж русла ріки Серет. Він вирізняється цікавими архітектурними ідеями та великою озелененою територією, помереженою потічками зі штучними порогами, дамбами з водоспадами, річкою, острівцями, камінними скульптурами поміж дерев та квітучих кущів. Родзинкою гідросистеми є комплекс із водяними млинами, які приводить у дію сама природа. Центральна алея «Топільче» зустрічає нас безліччю квітучих кущів та каскадом фонтанів. Вдихаючи свіжість весняного парку, наближаємося до зоокуточка, де спостерігаємо за поведінкою білих та чорних лебедів, качок-мандаринок, оленів, муфлонів.

Переходимо міст над річкою Серет і потрапляємо на Козацький острів, там відпочиваємо на зеленій галявині, оточеній частоклоном з гарматами. Тут і кам'яні вежі, й імпровізовані мури — ціле фортечне містечко. У парку розваг «Каруселька» ми, не втримавшись перед спокую, закружляли на каруселях, прогулялись алеями, відвідали водяні млини на річці та, зайнявши верхню палубу на теплоході «Капітан Т. Г. Парій», вирушаємо у плавання Тернопільським ставом,

який створено на місці боліт ще 1547 року. Попереду чекає парк ім. Т. Г. Шевченка. Тихі тіністі алеї, невелика штучна водойма, острівці, легкі ароматні мости, плесо Тернопільського ставу надають йому особливої чарівності та неповторності. Тут є свій невеличкий ставок, який з'єднується каналом з Тернопільським ставом. За його водною гладдю видно два острови: Острів Коханья і острів «Чайка», дістатися до яких можна по містках. На острові Коханья височіє альтанка закоханих. Кращого місця для романтики годі й шукати! Ще однією «фішкою» парку є чудовий каскадний фонтан. Туї, липи, ялини, дуби гармонійно вписуються у навколишній пейзаж і створюють атмосферу затишку і краси.

Неподалік озера розташувався зменшений аналог Єлисейських полів. Головний проспект столиці Франції, що простягається майже на 2 кілометри, у красивому українському місті представлений невеликою алеєю з двома пагорбами чи, як ще кажуть, «поверхами», розташованими біля сходів-фонтану «Сльози Гронського».

Залишаємо позаду парк і прямуємо на мальовничий Майдан Волі з пам'ятником Данилові Галицькому. Мідна статуя князя на коні встановлена у 2002 р. Поряд — колишня будівля домініканського костелу 1779 року (нині — греко-католицький Кафедральний собор) і пам'ятник митрополиту Йосипові Сліпому. На Театральному майдані, де знаходиться будівля Драматичного театру, поринаємо в атмосферу Фестивалю локальної їжі та культури «Тернопільська брама»: кращі ресторатори Тернополя пригощають своїми кулінарними шедеврами; на мангалах, у величезних чанах готується безліч страв, тут же накріті столи, дим від вогнищ та аромат від їжі тягнеться над ятками із сувенірами, солодкими ласощами та іншими фестивалними цікавинками.

У сторону вулиці Руської — бульвар Шевченка, також прикрашений комплексом фонтанів. Романтична скульптура «Зустріч» запрошує присісти у затінку високих дерев та квітучих кущів і помилуватися величним пам'ятником українській оперній діві Соломії Крушельницькій і послухати сучасні пісні у виконанні гурту молодих музикантів.

Однак ми вирушаємо до Збараж, де саме в розпалі відкриття Туристичного сезону Тернопілля та День міста. Насамперед — екскурсія Збаразьким замком, у музейних залах якого захоплюють увагу численні експонати трипільської культури, виставка старовинних ікон, колекція дерев'яних скульптур середньовічних скульпторів, музичних інструментів, монет, антикварних предметів побуту, колекції зброї та годинників. Прогулянка підземеллями надихнула нас поринути у ті часи, коли замок виконував функцію могутньої фортеці.

Після екскурсії занурюємося в атмосферу Дня міста: на замковому подвір'ї походжають середньовічні лицарі, за воротами триває ярмарка, смажаться шашлики, звучить музика, закликаючи до танців, адже у призамковому парку виступають «Настасівські музики» — один із найкращих гуртів Західної України.

Переповнені незабутніми враженнями й емоціями, повертаємося до вечірнього Кременця. Але сумувати не варто, бо попереду — нові маршрути дивовижною і неповторно рідною Україною.

Фото Сергія КОЛІСЕЦЬКОГО

**Марія ПАСЕВИЧ,
власкор «Замку»**

ПОТАЄМНИЙ ПОМІЧНИК

Вже за віком усе квітує, а отже, скоро сесія — слово, що наводить страх на всіх студентів. А що ж асоціюється з цим періодом? Екзамен, заліковки та, звичайно ж, шпаргалки. Так, саме вони є хорошими друзями кожного студента на екзамені. І супроводжують нас по всій дорозі науки.

За цих чотири роки навчання в мене вже назбиралася ціла папка у комп'ютері з чарівною назвою «Шпори». Та я зберігаю їх не тільки в електронному вигляді, а й наочно-матеріально, тобто в мене є цілий пакет маленьких листочків. Вони як сімейна реліквія переходять з рук у руки молодшим студентам.

А скільки часу ти проводиш за пошуками в Інтернеті та по конспектах за відповіддю на потрібне запитання? І коли ти його не знайшов, то весь час перед екзаменом скрещуєш пальці, щоб не витягнути білет з тим горезвісним питанням.

Чесно кажучи, під час підготовки до екзамену ти дізнаєшся більше, ніж на усіх лекціях разом узятих. Рахуєш кожен листочок, щоб шпаргалка була якнайменшою. Першокурсники, які ще тільки спробували смак студентського життя, ці юні дилетанти роблять їх просто кілометровими. Старші — вже мудріші: в них виходить зменшити лекцію на 20 сторінок до декількох абзаців на маленькому аркуші.

До речі, нами було встановлено, що під час екзамену покращується зір, слух та дрібна моторика рук. У час нанотехнологій студенти часто пробують списувати з телефонів, які, на жаль, часто підводять: то сповіщення прийде, то мама може по-дзвонити, то взагалі батарейка сяде. Тому мої однокласники дотримуються старих звичаїв, тобто заготовляємо маленькі аркушки паперу, всипані дрібною юсінськими буквами. Але вони теж осучаснені — роздруковані на принтері, а не написані від руки (хоча трапляються й такі).

Та приготування до екзамену — ніщо в порівнянні із самим екзаменом. І ще особливий вплив на підготовку робить пора року. Адже взимку дівчата мають можливість заховати шпаргалки у довгі холяви чобіт. А влітку... Та не буду відкривати всіх студентських таємниць, адже цю статтю читатимуть і викладачі, а попереду — ще так багато іспитів...

